

Design Thinking: Innovació centrada en persones

Em dedico a innovar i a generar nous espais, ajudant organitzacions, utilitzant un determinat tipus d'enfocament, segons les necessitats de les persones. És el que denominem el procés del design thinking.

El design thinking, la innovació centrada en persones, neix amb una arrel de creació de productes. Quin és l'impuls per abordar un projecte de creació en el cas del disseny? Observar que hi ha una necessitat. Aquest és el meu impuls per generar alguna cosa, per generar solucions.

Per fer coses has de conèixer l'entorn en què s'utilitzaran, per a què serveixen i què és el que farà la gent amb elles.

Per exemple: redissenyar un aparell de diagnòstic de monitorització de constants vitals. Quan les infermeres s'asseien a utilitzar aquest aparell, amb una mà agafaven la mà dels pacients, amb l'altra utilitzaven l'aparell.

Un enginyer s'imagina aquest aparell, el dissenya i el més segur és que el dissenyi per utilitzar-lo amb les dues mans. Aquesta petita observació va ser un input per generar un objecte que es pogués utilitzar només amb una mà. I això que sembla una tonteria i que és una cosa molt petita al principi del procés, és vital quan es vol dissenyar alguna cosa.

Aquesta inspiració o aquesta observació aporta valor en la creació de prototips que evolucionen en el temps.

Perquè soluciones un problema, perquè hi ha una necessitat o alguna cosa que no s'ha expressat, però que hi és, o perquè faràs la vida més fàcil.

En un laboratori, o les pots fer amb la idea de la persona a qui va adreçada en ment i això et fa posar aquella persona sempre al davant.

Un prototip pot ser un objecte, alguna cosa que es pot tocar o utilitzar i que serveix per expressar una idea, que l'altre la vegi i la pugui utilitzar. I amb això aprenem per a què serveix, no tan sols des del que jo m'he inventat, sinó també des del que l'altre necessita.

Després vaig caure a IDEO, una agència. Practicaven un enfocament a la creació de nous dissenys de productes, serveis i experiències, amb aquest tipus d'enfocament amb què em vaig sentir molt identificada. Això va ser la meva escola, diguem-ne.